

# Kniha Daniel — sto třicet sedm

## *Odhalení prorockého významu mezníků: od roku 1776 do roku 2023*

Jeff Pippenger

2024-03-15

Doba zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, která začala 11. září 2001 a končí při nedělním zákonu ve Spojených státech, je obdobím, v němž se naplňuje účinek každého vidění. Některá z těchto vidění sahají až k druhému příchodu Krista, avšak i ta, která nastávají po nedělním zákonu, jsou ukotvena v období zapečetování. Zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc je místem, kde je věčná smlouva dokonale naplněna. V tomto období Kristus zapisuje svůj zákon do srdcí a myslí svého lidu na věčnost. Toto zapečetění je znázorněno spojením božství s lidstvím, které nehřeší.

Symbolické spojení „dvě stě dvacet“ představuje jak obnovu, tak spojení božství s lidstvím. Dvě stě dvacet let od Bible krále Jakuba k prvnímu veřejnému vystoupení Williama Millera v roce 1831 a k následnému zveřejnění ve Vermont Telegraph v roce 1833 představuje spojení božství s lidstvím. Obsahuje podpis „pravdy“, což je hebrejské slovo, které podivuhodný Lingvista utvořil spojením prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy, aby vzniklo slovo „pravda“. Dvě stě dvacet let od roku 1611 a od Bible krále Jakuba až do roku 1831 a Millerova zveřejnění jeho poselství odráží podpis podivuhodného Lingvisty.

Uprostřed těchto dvou dat (1611 a 1831) představuje doba konce roku 1798 odpečetění poselství z knihy Daniel (Bible krále Jakuba), které přináší rozmnožení poznání, jež vedlo k Millerovu vydání v roce 1831. Doba konce roku 1798 také označila začátek procesu zkoušky, který vyústil ve vzpouru pošetilých panen, jež Daniel ve dvanácté kapitole označuje za bezbožné. Rok 1798 tedy představuje číslo třináct uprostřed prvního a posledního písmene, neboť třináct je symbolem vzpoury. Rok 1798 se také spojuje s obdobím přípravy od roku 1776 až do roku 1798, do doby konce.

Stejně jako v případě Millerovy vazby dvou set dvaceti let je i rok 1776 vyznačen božským zveřejněním, Deklarací nezávislosti, a započiná období, které končí v roce 1798 vydáním Zákonů o cizincích a pobuřování. Dvě stě dvacet let Millerovy symbolické vazby božství a lidství je prostřednictvím roku 1798 spojeno s dvaadvaceti lety přípravy od zveřejnění Deklarace nezávislosti až po vydání Zákonů o cizincích a pobuřování z roku 1798. Dvaadvacet, jsouc desetinou dvou set dvaceti, neboli desátkem z dvou set dvaceti; číslo dvaadvacet, stejně jako číslo dvě stě dvacet, představuje vazbu božství s lidstvím.

Millerových dvě stě dvacet let nese pečeť pravdy, stejně jako doba pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, a také období přípravy od roku 1776 do roku 1798 nese tutéž pečeť, neboť prostřední datum, rok 1789, označuje vyhlášení Ústavy, která byla ratifikována třinácti koloniemi.

Millerovo spojení, které začalo roku 1611 a skončilo roku 1831 a jehož středním bodem byl rok 1798, je spojeno s dvacetidvouletým obdobím od roku 1776 do roku 1798, jehož středním bodem je rok 1789. Všech pět dat — 1611, 1776, 1789, 1798 a 1831 — je znázorněno dílem vydavatelské

činnosti. Data období přípravy obsahují desátek dvaceti dvou let od roku 1776 do roku 1798 a toto období znázorňuje dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, což je doba, kdy je božství spojeno s lidstvím. Millerovo období dvou set dvaceti let a dvacetidvouleté období přípravy od roku 1776 do roku 1798 obě představují spojení božství s lidstvím.

Doba zapečetování jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc započala 11. září 2001 a byla vyznačena tím, že islám třetího běda zasáhl duchovní nádhernou zemi. O dvacet dva let později, 7. října 2023, islám třetího běda zasáhl znovu typickou, doslovnou nádhernou zemi. Při brzy přicházejícím nedělním zákonu bude zapečetování jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc dokončeno a islám třetího běda znovu zasáhne Spojené státy.

Doba zapečetování začíná útokem islámu na šelmu ze země a končí útokem islámu na šelmu ze země. Uprostřed islám třetího běda zasáhl národ Izrael, který je biblicky představován jako Juda. Juda byla starověkou doslovnou slavnou zemí Bible a Spojené státy jsou novodobou duchovní slavnou zemí.

Všechny tři údery islámu byly vedeny proti nádherné zemi. První i poslední byly namířeny proti moderní duchovní nádherné zemi a prostřední úder byl veden proti starověké doslovné nádherné zemi. Prostřední mezník byl útokem proti modernímu národu Izraele a ukřižováním svého Mesiáše se doslovný Izrael stal symbolem vzpoury, jak to představuje třinácté písmeno hebrejské abecedy.

Období přípravy od roku 1776 do roku 1798 je také spojeno s dvěma sty dvaceti lety hnutí třetího anděla, neboť od roku 1776, počínaje Vyhlášením nezávislosti, až do roku 1996 a vydání časopisu The Time of the End, uplynulo dvě stě dvacet let. Uprostřed těchto dějin se nachází čas konce v roce 1989, který označuje vzpouru pošetilých bezbožných panen. Proto jsou roky 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 a brzy přicházející nedělní zákon samy mezníky spojenými s pravdou, že božství spojené s lidstvím nehřeší. Deset mezníků, z nichž dva se opakují dvakrát.

Deset je číslo představující zkoušku, a když připočtete dvě opakovaná data, 1776 a 1798, máte celkem dvanáct mezníků, představujících sto čtyřicet čtyři tisíc. Všechny mezníky se vztahují k procesu zkoušky sto čtyřiceti čtyř tisíc, který probíhá od 11. září 2001 až do brzy přicházejícího nedělního zákona, kdy Kristus vykonává dílo třetího anděla tím, že spojuje své božství s lidstvím sto čtyřiceti čtyř tisíc, kteří po zbytek věčnosti nehřeší. Ovšem tuto skutečnost mohou spatřit pouze ti, kteří si, jak to vyjadřuje Izajáš, zvolí „vidět svými očima a slyšet svými ušima a rozumět svým srdcem a obrátit se a být uzdraveni.“

Dne 22. října 1844 přišel třetí anděl, když Kristus náhle vstoupil do svého chrámu, aby vykonal zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Skupina mileritů tehdy následovala Krista do Nejsvětější svatyně, i když poté přestala následovat postupující světlo třetího anděla, zopakovala vzpouru prvního Kádeše a bylo jí určeno bloudit pustinou Laodikeje, dokud všichni nezemřeli.

Když Kristus náhle vstoupil do Nejsvětější svatyně, spojení božství a lidství představovalo dílo, které byl připraven vykonat, a toto dílo bylo symbolicky znázorněno Podivuhodným Jazykovědcem se dvěma svědky. Těmito svědky byli Abakuk a Jan. Ve druhé kapitole, ve

dvacátém verši, obou knih je označeno datum 22. října 1844. Jeden zdůraznil dílo smíření (at-one-ment), které toho data začalo, a druhý označil chrám, který měl být očištěn.

Chrám, do něhož náhle přišel, je znázorněn chrámem, který byl pošlapán mocnostmi ustavičné oběti (pohanství) a ohavnosti zpusťování (papežství). Chrám také představoval Krista, který je chrámem, jenž byl zbořen a pak ve třech dnech znovu vztyčen. Představoval také chrám milleritů, který byl budován po čtyřicet šest let, od roku 1798 až do roku 1844. Představoval také lidský chrám, který je utvářen čtyřiceti šesti chromozomy a určuje i řídí genetickou výbavu lidského těla. Není náhodou, že každá buňka v lidském těle je plně nahrazena každých dva tisíce pět set dvacet dní.

Ve všech těchto božských ilustracích chrámu, které představují Kristovo dílo spojování božství s lidstvem, božství vždy předchází lidství. 1611 předchází 1831. 1776 předchází 1798. 1776 předchází 1996. 2001 předchází 2023. Millerité následovali Krista do nejsvětější svatyně. Na počátku Bůh stvořil člověka.

Nyní se vrátíme k našemu zkoumání tří mezníků let 1776, 1789 a 1798, které představují období přípravy, jež je předobrazem doby pečování. První období, představované rokem 1776, Deklarací nezávislosti a obdobím dvou Kontinentálních kongresů; a druhé období, představované rokem 1789, Ústavou a obdobím Článků konfederace až do roku 1798.

Tajemství obrazu šelem, jímž je pravda, že osmá hlava je ze sedmi hlav, je určeno v obou obdobích. Je také určeno ve třetím mezníku těchto dějin, avšak tento mezník pojednává o tom, že osmá je ze sedmi, jako o něčem naplněném papežstvím. První dvě období představují naplnění toho, že osmá je ze sedmi, ve Spojených státech.

Spojené státy se skládají ze dvou rohů; jeden je spojen s mužem a druhý se ženou. Muž je politická moc; je to republikánský roh. Žena je náboženská moc; je to protestantský roh. Období reprezentované rokem 1776 a Deklarací nezávislosti tedy představuje protestantský roh, neboť božství vždy předchází lidství. Období reprezentované rokem 1789 a Ústavou představuje republikánský roh.

V roce 2020 byly oba rohy zabity moderními satanskými ateistickými dračími mocnostmi. Pravý protestantský roh byl zabit 18. července 2020 a republikánský roh byl poté zabit 3. listopadu 2020. V roce 2023 se oba svědkové postavili na nohy a svět, který se radoval nad jejich mrtvými těly, se začal bát.

V roce 2023 započalo v poslední generaci dějin země závěrečné dílo zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Božství je nyní navěky spojováno s lidstvem, když věrní posledních dnů navěky reprodukuji Kristův obraz.

V roce 2023 započalo závěrečné dílo spojování odpadlé církve s odpadlým státem v národu šelmy ze země. Tehdy se začala ustavovat mocenská struktura představovaná papežstvím, sestávající z odpadlé církve vládnoucí nad odpadlým státem, a vytvářející obraz šelmy.

Velkou zkouškou pro ty, kdo byli povoláni, je zkouška rozpoznání utváření obrazu šelmy, jak je znázorněno „hlasy, blesky a hromy“ a přicházejícím „zemětřesením“. Doba zapečetování je obdobím, v němž každé vidění dochází svého dokonalého účinku (naplnění). V období přípravy od roku 1776 do roku 1798, které předobrazuje dobu zapečetování, byla kola uprostřed kol, což je součást vidění, jež viděl Ezechiel, když pohlédl do Nejsvětější svatyně, v době zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Tato kola sestra Whiteová označuje jako „složitě vzájemné působení lidských událostí“. Období přípravy od roku 1776 do roku 1798 obsahovalo některá z těchto „složitých vzájemných působení lidských událostí“, která by měla být zaznamenána.

Jedna souvisí s pravdou, že revoluční Francie předobrazovala Spojené státy. Oba národy dosazují papežství na trůn země a oba je z něj sesazují. Oba národy zasvěcují svou vojenskou a hospodářskou moc vykonání tohoto díla. Oba národy náhle odstraňují svá zavedená náboženství, aby se staly katolickými. Oba národy zakoušejí „zemětřesení“, které svrhne jejich zavedené vlády. Dějiny obou národů jsou spjaty s rokem 1789, neboť roku 1789 začala Francouzská revoluce a vstoupila v platnost Ústava Spojených států.

Francouzská revoluce trvala deset let. Napoleon Bonaparte se dostal k moci v pozdějších fázích Francouzské revoluce. Stal se významným vojenským vůdcem a po svém úspěšném převratu dne 9. listopadu 1799, který vedl k tomu, že se stal prvním konzulem Francouzské republiky, sehrál klíčovou úlohu ve francouzské vládě.

Ve druhém období přípravného období let 1776 až 1798 byl mužem, který byl osmým (nikoli v pořadí), a který byl z těch sedmi, John Hancock. Byl jedním z osmi prezidentů ve druhém období, představovaném rokem 1789 (rokem Francouzské revoluce). Byl jediným z oněch osmi prezidentů, který již také předsedal jako prezident v prvním období, představovaném rokem 1776. V tomto prorockém smyslu byl osmým, který byl z těch sedmi.

Je podpisem lidského období, neboť první období představuje božské, a on je tedy podpisem, který obě období spojuje (božské i lidské). Jeho podpis je nejznámějším podpisem v lidských dějinách a znamenal víc než jen jeho nádherné písmo.

Podpis Johna Hancocka na Deklaraci nezávislosti je nejslavnějším podpisem v dějinách. Jeho velký a okázalý podpis se stal ikonickým a symbolizuje americkou nezávislost i vzdor amerických kolonií vůči britské nadvládě. Hancock, který byl v době podpisu Deklarace roku 1776 předsedou Kontinentálního kongresu, podle zpráv podepsal své jméno nápadně, aby je král Jiří III. mohl přečíst i bez brýlí, čímž vyjádřil svou smělost a oddanost věci nezávislosti.

Hancock byl jedním z osmi prezidentů z období reprezentovaného rokem 1789, avšak patřil k sedmi mužům, kteří byli prezidenty v období reprezentovaném rokem 1776. Byl prezidentem v době, kdy byla podepsána Deklarace nezávislosti. Hancock spojuje tato dvě období svým lidským podpisem a je přítomen jak v prvních dějinách, tak ve druhých dějinách. První dějiny představují božské a druhé představují lidské, a podpis, který spojuje tyto dvojice dějiny, je podpisem Podivuhodného Jazykovědce, který použil lidský nástroj, aby spojil božské období reprezentované rokem 1776 s lidským obdobím reprezentovaným rokem 1789.

V dějinách světa existuje už jen jeden další podpis, který svým stupněm rozpoznatelnosti soupeří s podpisem Hancockovým; i tento podpis je spojen s rokem 1789 a s Francouzskou revolucí. Nese v sobě týž druh smělosti, jaký chtěl Hancock svým podpisem vyjádřit, a nachází se v dějinách Francie.

Z hlediska celosvětového uznání a symbolického významu má podpis Napoleona Bonaparta postavení srovnatelné s podpisem Johna Hancocka, byť v odlišném historickém a kulturním kontextu. Napoleon, významný francouzský vojenský a politický vůdce, zanechal hlubokou stopu v evropských i světových dějinách, zejména během napoleonských válek. Jeho podpis, často charakterizovaný svým odvážným a osobitým stylem, se stal symbolem jeho mocného vlivu a dalekosáhlých změn, které Evropě přinesl, včetně právních reforem známých jako Napoleonský zákoník.

Stejně jako Hancockův podpis, který symbolizuje vzdor proti britské nadvládě a úsilí o americkou nezávislost, představuje Napoleonův podpis jiný druh smělosti a ctižádosti — přetváření evropských politických hranic a prosazování ideálů francouzské revoluce. Oba podpisy jsou emblematickým vyjádřením úlohy příslušných historických osobností při utváření osudů jejich národů i širších důsledků jejich činů pro světové dějiny.

Když Ezechiel spatřil kola uprostřed kol, představující složité vzájemné působení lidských událostí během dějin času pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc, jedno z těchto kol bylo předobrazeno kolem v roce 1789, kdy se Ústava Spojených států, šelma s republikánským rohem a protestantským rohem, protla se s Francií, šelmou s rohem Egypta a rohem Sodomy.

Od roku 1789 až do roku 1799 byla Francie zmítána „zemětřesením“, jež vzešlo ze šelmy ateismu, která vystoupila z bezedné propasti. V době zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc představuje rok 1789 období počínající 18. červencem 2020, kdy šelma ateismu svrhla a zabila roh pravého protestantismu, a poté 3. listopadu 2020 šelma ateismu také svrhla a zabila roh republikánství. Kolo roku 1789 představuje kolo roku 2020, jak je znázorněno 18. červencem (božství) a 3. listopadem 2020 (lidství).

Boží podpis, představovaný lidstvem, se nachází ve dvou nejslavnějších podpisech světa, které jsou oba spojeny s rokem 1789 a oba představují mocnosti, jež dosazují papežství na trůn země a opět je z něj sesazují. Rok 1789 jako prostřední ze tří mezníků, které představují Boží podpis pravdy, nese podpis „třinácti“ kolonií a „vzpoury“ Francouzské revoluce.

1789 až 1799 představuje dějiny Francouzské revoluce a číslo deset představuje zkoušku. Rok 1789 je prvním písmenem „pravdy“ a rok 1799 představuje poslední písmeno onoho období ve Francii. Střed tohoto období byl poznamenán popravou francouzského krále v roce 1793, když se občané vzbouřili proti jeho arogantní královské vládě.

„Evangelium pokoje, které Francie zavrhl, mělo být až příliš jistě vykořeněno a následky měly být strašlivé. Dne 21. ledna 1793, přesně dvě stě padesát osm let ode dne, který Francii plně zavázal k pronásledování reformátorů, prošel ulicemi Paříže jiný průvod, s účelem zcela odlišným.“ The Great Controversy, 230.

Rok 1789 označil vzpouru třináctého písmene pro šelmu o dvou rozích Spojených států a první písmeno pro šelmu o dvou rozích Francie. Prostřední písmeno Francie připadlo na rok 1793, kdy byl francouzský král sťat, a Napoleon představoval poslední písmeno, když roku 1799 převzal vládu. Podpis „pravdy“ v dějinách svržení Francie, znázorněný lety 1789, 1793 a 1799, je prorockým kolem, které je spojeno s prorockým kolem let 1776, 1789 a 1798.

Obě dějinné linie obsahují dva nejslavnější podpisy v lidských dějinách, a tím spojují božský podpis „pravdy“ se dvěma lidskými podpisy. Obě kola jsou spojena s třináctým písmenem v období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, což je období od zabití dvou svědků v roce 2020 až do chvíle, kdy povstali v roce 2023, jež je vyznačena datem 7. října 2023.

V příštím článku budeme v našem studiu pokračovat.